

به نام خدا
دانشگاه علوم پزشکی اصفهان
دانشکده پرستاری و مامایی

قوانین و ضوابط حضور در دوره کارآموزی ویژه

قوانین و ضوابط حضور در کارآموزی شامل موارد زیر است:

۱. دانشجو موظف است مقررات پوشش حرفه ای دانشجویان برای حضور در محیط های بالینی مصوبه شورای آموزشی دانشگاه مورخ (۹۰/۷/۱) را رعایت نماید (در فایل مربوط به کد پوشش ارائه گردیده است).
۲. مرپی مجاز است از حضور دانشجویانی که با تاخیر بیش از ۱۰ دقیقه در کارآموزی حاضر می شوند جلوگیری بعمل آورده و در صورت خروج زودتر از موعد غایب محسوب خواهد شد.
۳. استراحت بین کارآموزی حداکثر به مدت ۳۰ دقیقه و حتی الامکان در ساعت ۱۰ صبح صورت بگیرد.
۴. خروج از بخش و بیمارستان در شرایط خاص فقط در صورت کسب مجوز از مرپی صورت گیرد.
۵. تکالیف تعیین شده در زمان مشخص تحویل داده شود.
۶. دانشجویان موظف هستند از اهداف کارآموزی مطلع و نسبت به تلاش برای دستیابی به آنها متعهد باشند.
۷. دانشجو موظف است روزانه در مورد بیماری، داروهای بیمارانش و مراقبت های پرستاری آنها مطالعه کرده و اطلاعات کافی داشته باشد.
۸. در صورت غیبت دانشجو در روز های ارزشیابی پایانی (در برنامه مشخص شده است) نمره ارزشیابی پایانی برای دانشجو صفر محسوب خواهد شد.
۹. در صورت غیبت غیر مجاز بیش از یک روز ، نمره کارورزی برای دانشجو صفر منظور خواهد شد.
۱۰. یک روز غیبت غیر مجاز ۲ نمره کسر و دو روز کارورزی جبرانی خواهد داشت.
۱۱. دانشجو موظف است اهداف آموزشی و حداقل های یادگیری کارآموزی را مطالعه نماید و در طول مدت کارآموزی از کلیه فرصت های یادگیری برای دستیابی به اهداف و پوشش حداقل های یادگیری استفاده نماید.
۱۲. در هر زمان از طول دوره کارآموزی، در صورتیکه دانشجو از اهداف کارآموزی و حداقل های یادگیری مندرج در لاگ بوک اظهار بی اطلاعی کند یک نمره از نمره کارآموزی وی کسر خواهد شد.
۱۳. دانشجو موظف به رعایت کد های اخلاقی و رفتاری در عرصه بالین (که در ذیل آورده شده است) می باشد.

به نام خدا
دانشگاه علوم پزشکی اصفهان
دانشکده پرستاری و مامایی

کدهای اخلاقی و رفتاری در عرصه بالینی

مقدمه

اصول اخلاقی، رهنمودی ضروری برای رشد حرفه ای پرستاری بوده و به دلیل آن که دانشجوی پرستاری در کارورزی، رسماً به محیط های بالینی می پیوندد، ملزم به رعایت این اصول است. کدهای اخلاقی زیر چارچوبی برای هدایت دانشجویان پرستاری در تجزیه و تحلیل اخلاقی مسئولیت ها، رفتار حرفه ای، تصمیم گیری در عرصه علمی و بالینی و رعایت موازین اخلاقی هستند. دانشجوی پرستاری دارای مسئولیت نسبت به جامعه جهت یادگیری دانش و مهارت های بالینی مورد نیاز برای ارائه مراقبت های ایمن و با کیفیت پرستاری است. محیط بالینی چالش ها و مسئولیت های منحصر به فردی را در رابطه با مراقبت از مددجو در انواع عرصه های مراقبتی رو به روی دانشجوی پرستاری قرار می دهد. این کدها رهنمودی برای دانشجوی پرستاری در جهت تکامل اخلاقی خود بوده، لزوماً محدود به محیط دانشگاه و یا بالین نمی شود، بلکه می تواند به رشد همه جانبه او کمک کند.

کدهای اخلاقی و رفتاری در عرصه بالین شامل موارد زیر است:

دفاع از حقوق کلیه مددجویان

- دانشجوی پرستاری از افرادی مراقبت می کند که هم به عنوان انسان و هم به عنوان مددجو دارای حقوقی هستند. یکی از مسئولیت های دانشجوی، حمایت و دفاع از حقوق همه مددجویان است. این امر مستلزم درک دانشجو از حقوق مددجو و مسئولیت های پرستار، دامنه و استانداردهای قابل اجرا در عملکرد پرستاری برای رفع نیازهای مددجو و آگاهی از قوانین و سیاست های سلامت حاکم است. بنابراین، دانشجوی پرستاری باید از سیاست های عمومی، حرفه ای و سازمانی مرتبط با حقوق بیماران و دسترسی به منابع در سراسر فرایند مراقبت آگاه باشد.

حفظ محرمانه بودن اطلاعات مددجو

- دسترسی و به اشتراک گذاری اطلاعاتی که منجر به شناسایی یک مددجوی خاص، وضعیت و شرایط او و سایر اطلاعات می شود، باید به بهترین شکل و با در نظر گرفتن منافع مددجو مورد محافظت قرار گیرد.
- دسترسی و به اشتراک گذاری چنین اطلاعاتی باید تنها محدود به کارکنانی شود که به لحاظ وظیفه، نیاز به دانستن آن اطلاعات دارند و یا اعضای خانواده بیمار که بنا بر ضوابط، مجاز به دانستن آن هستند.

- در بحث پیرامون وضعیت یک بیمار در عرصه دانشگاهی، باید دقت شود که برای جلوگیری از نقض مقررات محرمانه بودن، انتخاب زمان و مکان بحث و معرفی مورد، افراد حاضر در بحث، حذف اطلاعات غیر ضروری برای بحث، یا افشای هویت شخصی مددجو در نظر گرفته شود.
- در موارد افشای اجباری بنا به دلایل بهداشتی و یا به منظور محافظت از ایمنی بیمار، ممکن است دانشجوی پرستاری موظف به گزارش اطلاعات محرمانه باشد. او باید بلافاصله این موارد را در یک محیط محرمانه با مربی بالینی و یا پرستار مسئول مراقبت از بیمار در میان بگذارد و رهنمودهای مناسب را دریافت نماید.

حفظ حریم خصوصی مددجو

- دست زدن به مددجو و وسایل او باید با اخذ اجازه او صورت گیرد.
- در صورت نیاز به مراقبت از مددجوی زن توسط دانشجوی مرد، حضور یک خانم در اتاق ضروری است.
- هر گونه تصویربرداری با هر وسیله ای از مددجو، ممنوع بوده، پیگرد قانونی دارد.

رفتار احترام آمیز با مددجو و ترویج محیط توأم با احترام نسبت به حقوق انسانی، ارزش ها و اعتقادات فرهنگی، مذهبی و معنوی

- پرستاری مبتنی بر مراقبت از مددجو، براساس احترام و اعتماد است. دانشجوی پرستاری متعهد است که مراقبت های خود را بدون در نظر گرفتن نژاد، رنگ، عقیده، ملیت، قومیت، سن، جنس، وضعیت تأهل، شیوه زندگی، ناتوانی و یا وضعیت اقتصادی مددجو ارائه دهد.
- همه مددجویان دارای مجموعه منحصر به فردی از ارزش ها و باورها هستند. دانشجوی پرستاری موظف است به باور های مددجو حین انجام مراقبت از او احترام بگذارد.
- اهداف مراقبت از مددجو نباید تحت تاثیر باورها و ارزش های فرهنگی و معنوی دانشجو قرار گیرد.

برقراری ارتباط درمانی با مددجو به شیوه ای صادقانه، به موقع و دقیق

- دقت در برقراری ارتباط درمانی جزو مسئولیت های دانشجوی پرستاری است.
- تبادل اطلاعات درمانی با مددجو در زمان مناسب، یکی از وظایف دانشجوی پرستاری است. ارتباطات به موقع، اجازه ارزیابی، مداخله و تغییر در طرح مراقبتی را می دهد.

مراقبت از مددجو به شیوه ای به موقع، مهربانانه و حرفه ای

- مراقبت از مددجو به زمان حساس است. بنابراین، با اولویت بندی وظایف، آموزش به بیمار، درمان ها و پروسیجرها، دانشجوی پرستاری اطمینان خواهد یافت که زمان کافی را برای اجرای مؤثر و کارآمد وظایف خود در اختیار خواهد داشت.
- دانشجوی پرستاری باید آگاه باشد که پیروی از برنامه مراقبتی طراحی شده توسط تیم مراقبت سلامت مهم است و از زمان پذیرش مددجو در محیط بالینی آغاز می شود.
- ارائه مراقبت دلسوزانه و توأم با همدلی باعث ایجاد ارتباط بهتر دانشجوی پرستاری با مددجو می گردد و نمایانگر تمایل او به احترام به مددجو به عنوان یک فرد، کمک به حفظ ایمنی و حیثیت مددجو، حمایت و حفظ راحتی او و کمک به مددجو برای رسیدن به استقلال بهینه و اهداف سلامتی است.
- ارتباط، ظاهر و رفتار دانشجوی پرستاری نمایانگر احترام به مددجو و احترام به خود است.
- دانشجوی پرستاری در قبال آمادگی خود جهت دستیابی به اهداف مراقبت از مددجو و ارائه مراقبت های ایمن و با کیفیت پرستاری مسئول است.
- ارائه اقدامات حرفه ای توسط دانشجوی پرستاری باعث بهبود تصویر پرستاری و کمک به ایجاد ارتباط توأم با

اعتماد و اطمینان بین دانشجوی پرستاری و مددجو، و بین دانشجوی پرستاری و تیم مراقبت سلامت می گردد.

اقدام مناسب برای اطمینان از ایمنی مددجو، خود و دیگران

- دانشجوی پرستاری باید قادر به شناسایی شرایط خطرناک و آسیب رسان، شامل موارد زیر باشد:
 - وجود تجهیزات معیوب
 - محیط نا امن
 - عملکرد بی کیفیت و نامناسب دیگر اعضای تیم مراقبت
 - فعالیت های مشکوک وابستگان و یا ملاقاتی های بیمار
 - محدودیت های مهارتی یا علمی خود دانشجو
- در صورت بروز شرایط نا امن و یا رخداد یک حادثه، دانشجوی پرستاری باید با استفاده از قضاوت درست و پیروی از سیاست های سازمانی و پیگیری شرایط اضطراری، موارد مذکور را گزارش نماید.
- دانشجوی پرستاری باید بداند که پرستار مسئول کیست و گزارش خود را بلافاصله به او یا مربی بالینی ارائه دهد.
- از دانشجوی پرستاری نمی توان انتظار داشت که در شرایط نا امن و یا در شرایطی که مهارت و دانش کافی را در آن مورد ندارد، عمل کند.
- محیط های علمی و بالینی باید به دانشجوی پرستاری اجازه دهند که نگرانی های خود را بدون ترس بیان کند و به سؤالات او پاسخ مقتضی داده شود.
- دانشجوی پرستاری نباید از گزارش رفتارهای خشونت آمیز چشم پوشی کند و یا تلویحا در آن شرکت نماید.
- به علاوه، دانشجو باید در صورت مشاهده چنین رفتارهایی، موارد را به مسئولین بیمارستان، مربی بالینی، و یا دانشکده پرستاری گزارش دهد.

رفتار احترام آمیز با تیم مراقبت

- احترام بخش مهمی از روابط بین حرفه ای و درون حرفه ای بوده، دانشجوی پرستاری باید همواره در رعایت آن کوشا باشد.
- دانشجوی پرستاری باید از رفتارهای دور از ادب و یا مشارکت در رفتارهای خشونت آمیز نسبت به سایر افراد حرفه ای، دانشجویان، یا اعضای هیئت علمی اجتناب کند.

برقراری ارتباط درمانی با تیم مراقبت

- دانشجوی پرستاری، توسط ارائه گزارش دقیق، مختصر و به موقع از ارزیابی مددجو و تغییر در وضعیت او، به پرستار و پزشک مسئول بیمار در گرفتن تصمیم و پیگیری وضعیت بیمار کمک می کند.
- همکاری به شیوه ای معقول و منطقی با مربی و کارکنان بالینی جهت اطمینان از ارائه بالاترین کیفیت مراقبت
- محیط آموزش بالینی مکانی برای استفاده از مهارت هایی است که دانشجوی پرستاری در کلاس درس آموخته است. این دانشجویان ملزم به ارائه بالاترین کیفیت مراقبت ممکن در محیط های یادگیری بالینی هستند.
- اگر سؤالی در رابطه با مراقبت از مددجو برای دانشجو مطرح شد و یا نیاز به توضیح روشن در مورد یک پروسیجر و یا مداخله پرستاری وجود داشت، باید سؤال خود را به مربی یا پرستار مسئول خود ارجاع دهد، چرا که ایمنی مددجو بالاترین اولویت محسوب می شود.
- دانشجو نباید سؤالات خود را بدون پاسخ رها کند و یا به عملکرد نا مطمئن خود ادامه دهد.
- صداقت، کلید توسعه روابط توأم با اعتماد در محیط دانشگاهی و بالینی است. ارتباط صداقت آمیز و کامل بین

دانشجو و مربی پرستاری، و بین دانشجو و تیم مراقبت های سلامت، جزء کلیدی برای ارائه مراقبت ایمن و با کیفیت در یک محیط یادگیری بالینی مطلوب است.

توسعه بالاترین سطح از اصول اخلاقی و معنوی و قبول مسئولیت عملکرد خود

- دانشجوی پرستاری باید با حقوق، مسئولیت ها و کد های اخلاقی مربوط به دانشجویان پرستاری به خوبی آشنا بوده، به منشور اخلاقی دانشجویان پرستاری پای بند باشد.
- دانشجوی پرستاری باید پاسخگوی عملکرد خود نسبت به دانشکده، موسسه مراقبت سلامت، محیط یادگیری و بالاتر از همه به مددجویان و جامعه به عنوان یک کل باشد. دانشجوی پرستاری باید در حیطه استانداردهای عملکردی پرستاران عمل کند.

خودداری دانشجو از انجام هر گونه روش یا پروسیجری که در رابطه با آن به اندازه کافی آموزش ندیده است

- ایمنی مددجو بالاترین اولویت را دارا است. با انجام پروسیجرها و یا مداخلاتی که دانشجو هنوز برای آن آماده نیست، ایمنی مددجو در معرض خطر قرار می گیرد. لذا کلیه روش هایی که هنوز تبحر کافی در آن ایجاد نشده است باید تحت نظارت مربی یا کارکنان پرستاری صورت گیرد.
- دانشجو باید از هر گونه اقدام عمدی، یا عدم انجام مراقبت در محیط بالینی که خطر بروز صدمه به مددجو را افزایش می دهد اجتناب کند.
- دانشجوی پرستاری باید متوجه باشد که اقدامات او می تواند شهرت حرفه پرستاری را تحت تاثیر خود قرار دهد. بنابراین، چه در محیط دانشگاه و چه در عرصه بالین، موظف به ارائه مراقبت پرستاری با کیفیت و ایمن، تحت هدایت مربی و یا کارکنان پرستاری است.
- دانشجوی پرستاری باید از هر اقدامی که دارای خطر بالقوه آسیب جسمی یا روانی به مددجو، خود، یا سایر افراد است اجتناب کند.
- آموزش پرستاری باید فرصت هایی را برای توسعه شایستگی های حرفه ای دانشجویان پرستاری فراهم سازد.

تلاش برای تعالی پرستاری با تشویق به یادگیری مادام العمر و توسعه حرفه ای

- پرستاری حرفه ای است که نیازمند تعهد دانشجوی پرستاری به عملکرد مبتنی بر شواهد، و نیز به سلامت، رفاه و ایمنی مددجویان است. بدین ترتیب مددجو با میل و رغبت به توانایی دانشجوی پرستاری برای ارائه مراقبت اعتماد می کند.
- محیط مراقبتی همواره در حال تغییر است. بنابراین دانشجوی پرستاری پس از اخذ مدرک کارشناسی خود، مسئول تداوم آموزش خود به طور رسمی و غیررسمی در سراسر زندگی حرفه ای خود، جهت پاسخ به نیازهای مراقبتی مددجویان است.
- حرفه ای بودن، عامل کلیدی برای کسب اعتماد دیگران است. مشارکت حرفه ای فرد در پیشبرد اهداف سازمان، برای رشد حرفه ای ضروری است. این امر با تبدیل دانشجوی پرستاری به عنوان عضو فعال تیم مراقبت سلامت صورت می گیرد و از طریق شرکت در آموزش مداوم، تداوم می یابد.